

straks at indrette 16 Afdelinger i Byretten, og disse 16 Afdelinger var blevet indrettet — ganske vist meget knebent — efter Lovforslaget i Fjor, pegede Retsformændenes Udvalg i sin Tid paa Nødvendigheden af at forberede sig paa at installere 18 Afdelinger i Byretten. Saa vidt jeg har kunnet se af de Lovforslag, som her foreligger, er der taget dette Hensyn, idet der allerede fra Begyndelsen vil blive indrettet disse 18 Afdelinger under Byretten, der er i alt Fald Plads til dem, og det maa man fra alle Sider hilse med Tilfredshed. Dernæst rummer denne Rigsdagsbygning, naar den bliver til Retsbygning, store Udviklingsmuligheder, ikke alene derved, at der ifølge Ministerens Udtalelser ved Fremsættelsen allerede paa dens Grund findes Bygninger, som ikke tages i Brug straks, men ogsaa derved, at det ubebyggede Areal er saa stort, at der kan opføres ret betydelige Bygninger derpaa. Af Bygninger, som endnu ikke er tagne i Brug, er der Udstillingsbygningen langs Bredgade, som vil egne sig nok saa godt til Celler som vort kære Restaurationslokale, vel at mærke, hvis man vender Vinduerne ind efter og ikke bevarer dem paa Ydersiden. Den højtærede Minister nævnede, at den Sal, i hvilken vi befinder os, var fortræffelig egnet til at være Hovednævningsal. Jeg vil sige, at den er maaske næsten for fortræffelig, den er næsten for stor. Jeg havde i Fjor Lejlighed til at anføre, at Retsformændene eller Retterne — jeg husker ikke, om det netop var Formændene — da de i sin Tid blev spurgt om, hvilket Areal der krævedes, udtalte, at Nævningsalen krævede omtrent 430 Kv.-Alen. Jeg anførte dette for at argumentere mod det daværende Forslag og udtalte, at man kunde ikke sige, at Retternes Krav var for store, jeg ansaa dem netop for at være meget beskedne paa dette Omraade. Imidlertid er denne Sal vistnok mere end det dobbelte af 430 Kv.-Alen, den er, saa vidt jeg kan skønne, 930 Kv.-Alen eller noget lignende, og det er derfor muligt, at Salen vil blive for stor til Hovednævningsal. En Nævningsal maa ikke være større, end at Domstolen saa at sige kan beherske Salen, og hvad der foregaar i den. Det vil maaske bedst kunne lade sig gøre i en noget

mindre Sal end denne, men en saadan Formindskelse af Salen, en Forkortelse i den ene Ende, vil, hvis man ved nærmere Overvejelse anser det for at være rigtigt, let kunne foretages.

Ogsaa paa et andet Punkt, nemlig med Hensyn til Statspolitiet, er Ministerens Lovforslag og den højtærede Ministers Udtalelser mig en Tilfredsstillelse. Jeg paastod i Fjor, at Statspolitiet maatte have en betydelig Udvidelse, naar man skulde gaa til den nye Retsplejeordning — naturligvis noget større nu, end hvis man var blevet ved Loven af 1909 —, og at det ikke kunde nytte, at Rigsdagen den Gang nøjedes med det Haab, som den daværende Justitsminister havde om, at man maaske kunde nøjes med at gaa fra et Antal af Politibetjente paa 36 til et Antal af 72. Ogsaa Gehejmekonferensraad Deuntzer pegede i den udførlige og meget interessante Betænkning, han afgav fra Udvalget i Fjor, meget bestemt paa, at et udvidet Statspoliti er en uomgængelig Nødvendighed, naar man skal gaa over til den nye Retsplejeordning. Ifølge den højtærede Ministers Udtalelser ved Fremsættelsen — det staar ikke direkte i Lovforslaget, men burde maaske staa der — foreslaar han, kan man sige, et Statspolitikorps paa 150 Mand til at begynde med. Her maa jeg dog anholde den højtærede Minister i en aabenbar Modsigelse. Da Retsplejeloven blev fremsat, udtalte den højtærede Justitsminister, at han ansaa det for rigtigt at angive, at Antallet af Statspolitibetjente kan gaa op til 200 og, tilføjede han, i Beregningen over de Udgifter, Retsplejelovens Gennemførelse vil medføre, at tage dette Antal fuldt ud med, for at man ikke skal komme til at anslaa dem for lavt. Det er et meget priseligt Forsæt, men desværre er det forduftet i Løbet af den halve Snes Dage, som gik fra det Øjeblik, Ministeren fremsatte Retsplejelovforslaget, og til han fremsatte de øvrige Lovforslag. Thi naar man ser efter i Udgiftsoversigten — den findes Tillæg A. Sp. 4013 —, skulde man dog vente, at der, som den højtærede Minister sagde, er regnet med dette Antal fuldt ud, men det er der ikke, der mangler Udgiften til 50 Betjente. Da nu den samlede Udgift pr. Mand til Lønninger, Uniformer, Cykler, Dagpenge o. s. v. er